

Zástěrová Jana:

Vliv duchovní služby na resocializaci osob ve výkonu trestu odnětí svobody.

Bakalářská práce, UK ETF Praha, 2012

Předložená práce popisuje činnost duchovních v českých věznicích, a to jak z pohledu jejího legislativního zakotvení, tak z obsahové stránky. Teoretickou část autorka doplňuje popisem výsledků vlastní ankety, kterou uspořádala mezi čtyřmi vězeňskými kaplany a jejich 27 klienty.

Po formální stránce je práce celkem dobře zvládnutá, i když se autorka nevyhnula některým chybám: v pravopisu zvláště v interpunkci a v psaní i/y (shoda podmětu s přísudkem), v odkazech na zdroje uvádí pouze dílo, ale chybí strana příslušné publikace, výjimečně se vloudil komický překlep („Služební kodex kamenické spolupráce“ místo „ekumenické“). Pouhých 8 tištěných zdrojů je na hranici únosnosti, zvláště když jde o publikace spíše základního informačního charakteru, ale chybějí hlubší teoretické analýzy.

Práce má logickou strukturu – úvodní kapitoly se zabývají historií vězeňské pastorace, současným legislativním rámcem, osobností duchovního a činností občanského sdružení Vězeňská duchovenská péče (VDP). V závěru nás autorka seznamuje se svojí anketou a jejími výsledky.

Hlavní problém této práce vidím v myšlenkové závislosti autorky na několika málo zdrojích, které ve svém textu parafrázovala, aniž by se pokusila o formulování vlastních pohledů a myšlenek. Jednotlivé kapitoly jsou tak spíše přepisem vybraných kapitol z uvedené literatury (příp. internetových zdrojů) než vlastním rozbořením dané problematiky. Rovněž cíle práce – zjištění, jaký vliv má na osoby ve VTOS práce duchovních – bylo dosaženo jen ve velmi nepatrné míře: autorka se spokojuje s obecným konstatováním několika kaplanů a vězňů, které shrnuje do věty: „duchovní služba na tyto osoby vliv má, jen je těžko říci jaký...“.

Podle mého názoru práce splňuje minimální požadavky pro bakalářskou práci, je však na samé hranici přijatelnosti. Autorka by měla při obhajobě prokázat, že dané problematice skutečně rozumí; navrhuji, aby se zamyslela nad těmito otázkami:

- Jaká jsou specifika této cílové skupiny, s jakými problémy se může duchovní setkávat, jaké předpoklady musí duchovní splňovat, aby s ní mohl pracovat?
- V kap. 2.3.2 uvádíte různé cíle pastoračního rozhovoru; jeden z hlavních cílů zde však chybí – který to je a jakými cestami by k němu měl duchovní směřovat?

Předloženou práci doporučuji k obhajobě, navrhuji hodnocení E – dostatečně

Mgr. Michael Martinek, Th.D.

V Praze 9. 1. 2013